

ANTAGNA TEXTER

P8_TA(2015)0359

Mot en nytt internationellt klimatavtal i Paris

Europaparlamentets resolution av den 14 oktober 2015 om ”Mot en ny internationell klimatöverenskommelse i Paris” (2015/2112(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s ramkonvention om klimatförändringar (nedan kallad *UNFCCC*) och Kyotoprotokollet till denna,
- med beaktande av den femtonde partskonferensen (COP 15) inom ramen för UNFCCC och av den femte partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP5), som hölls i Köpenhamn den 7–18 december 2009, samt av Köpenhamnsöverenskommelsen,
- med beaktande av den sextonde partskonferensen (COP 16) inom ramen för UNFCCC och av den sjätte partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP6), som hölls i Cancún i Mexiko den 29 november–10 december 2010, samt av Cancúnavtalen,
- med beaktande av den sjuttonde partskonferensen (COP 17) inom ramen för UNFCCC och av den sjunde partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP7), som hölls i Durban i Sydafrika den 28 november–9 december 2011, särskilt besluten rörande Durbanplattformen för förstärkta insatser,
- med beaktande av den artonde partskonferensen (COP 18) inom ramen för UNFCCC och av den åttonde partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP8), som hölls i Doha i Qatar den 26 november–8 december 2012, samt av antagandet av avtalet *Doha Climate Gateway*,
- med beaktande av den nittonde partskonferensen (COP 19) inom ramen för UNFCCC och av den nionde partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP9), som hölls i Warszawa i Polen den 11–23 november 2013, samt inrättandet av den internationella Warszawamekanismen för förlust eller skada,
- med beaktande av den tjugonde partskonferensen (COP 20) inom ramen för UNFCCC och av den tionde partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP10), som hölls i Lima i Peru den 1–12 december 2014, samt Limauppmanningen till klimatåtgärder,

- med beaktande av den tjugoförsta partskonferensen (COP 21) inom ramen för UNFCCC och av den elfte partskonferensen, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP11), som ska hållas i Paris den 30 november–11 december 2015,
- med beaktande av sina resolutioner av den 25 november 2009 om EU:s strategi inför Köpenhamnskonferensen om klimatförändringar (COP 15)¹, av den 10 februari 2010 om resultatet av COP 15², av den 25 november 2010 om klimatförändringskonferensen i Cancún (COP 16)³, av den 16 november 2011 om klimatförändringskonferensen i Durban (COP 17)⁴, av den 22 november 2012 om klimatförändringskonferensen i Doha, Qatar (COP 18)⁵, av den 23 oktober 2013 om klimatförändringskonferensen i Warszawa i Polen (COP 19)⁶ och av den 26 november 2014 om klimatförändringskonferensen i Lima i Peru (COP 20)⁷,
- med beaktande av EU:s klimat- och energipaket från december 2008,
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 27 mars 2013 *En ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030* (COM(2013)0169),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG av den 19 november 2008 om ändring av direktiv 2003/87/EG så att luftfartsverksamhet införs i systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen⁸,
- med beaktande av sina resolutioner av den 4 februari 2009 *2050 – Framtiden börjar i dag: rekommendationer för EU:s framtida integrerade politik i klimatförändringsfrågan*⁹, av den 15 mars 2012 om en färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050¹⁰ och av den 5 februari 2014 om ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030¹¹,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 februari 2015, som ett led i energiunionspaketet, *Parisprotokollet – en plan för att möta de globala klimatförändringarna efter 2020* (COM(2015)0081),
- med beaktande av EU:s strategi för klimatanpassning från april 2013 och åtföljande arbetsdokument,
- med beaktande av den sammanfattande rapporten från FN:s miljöprogram (nedan kallat *Unep*) från november 2014 *The Emissions Gap Report 2014*, samt dess rapport *Adaptation Gap Report* från 2014,

¹ EUT C 285 E, 21.10.2010, s. 1.

² EUT C 341 E, 16.12.2010, s. 25.

³ EUT C 99 E, 3.4.2012, s.77.

⁴ EUT C 153 E, 31.5.2013, s. 83.

⁵ Antagna texter, P7_TA(2012)0452.

⁶ Antagna texter, P7_TA(2013)0443.

⁷ Antagna texter, P8_TA(2014)0063.

⁸ EUT L 8, 13.1.2009, s. 3.

⁹ EUT C 67 E, 18.3.2010, s. 44.

¹⁰ EUT C 251 E, 31.8.2013, s. 75.

¹¹ Antagna texter, P7_TA(2014)0094.

- med beaktande av G7-ledarnas deklARATION vid toppmötet i Schloss Elmau, Tyskland, den 7–8 juni 2015, *Think ahead. Act together*, i vilken de upprepade sin avsikt att vidhålla sitt åtagande att fram till 2050 minska utsläppen av växthusgaser med 40–70 %, och att minskningen snarare måste gå i riktning mot 70 % än 40 %,
- med beaktande av Världsbankens rapporter *Turn Down the Heat: Why a 4 °C Warmer World Must be Avoided*, *Turn Down the Heat: Climate Extremes, Regional Impacts, and the Case for Resilience* och *Climate Smart Development: Adding up the Benefits of Climate Action*,
- med beaktande av rapporten från den globala kommissionen om ekonomi och klimat *Better Growth, Better Climate: The New Climate Economy Report*,
- med beaktande av encyklikan *Laudato Si*,
- med beaktande av den femte utvärderingsrapporten från Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (nedan kallad *IPCC*) och dess sammanfattande rapport,
- med beaktande av att Lettland och Europeiska kommissionen den 6 mars 2015 lämnade in EU:s och dess medlemsstaters planerade nationellt fastställda bidrag till UNFCCC,
- med beaktande av New York-deklARATIONEN om skogar vid FN:s klimattoppmöte i september 2014,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, *Bekämpande av avskogning och skogsdegradering för att motverka klimatförändringen och minskningen av den biologiska mångfalden* (COM(2008)0645),
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 23 och 24 oktober 2014,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för utrikesfrågor, utskottet för utveckling, och utskottet för transport och turism (A8-0275/2015), och av följande skäl:
 - A. Klimatförändringarna utgör ett akut och potentiellt oåterkalleligt globalt hot mot våra samhällen och biosfären och måste därför tas upp på internationell nivå av samtliga parter.
 - B. Enligt de vetenskapliga rönen som lades fram i IPCC:s femte bedömningsrapport från 2014 är klimatuppvärmningen ett obestridligt faktum. Klimatförändringarna är verklighet och det är mänskliga aktiviteter som huvudsakligen ligger bakom den uppvärmning som observerats sedan 1900-talets mitt. De utbredda och påtagliga effekterna av klimatförändringarna är redan tydliga i naturliga och mänskliga system på alla kontinenter och i alla hav.
 - C. EU har minskat sina utsläpp med 19 % mellan 1990 och 2013 inom ramen för Kyotoprotokollet, och samtidigt ökat sin BNP med mer än 45 %. De globala utsläppen ökade med mer än 50 % mellan 1990 och 2013.

- D. Enligt senaste resultat från Förenta staternas *National Oceanic and Atmospheric Administration (NOAA)* överskred den månatliga globala genomsnittliga halten av koldioxid i atmosfären i mars 2015 400 miljondelar, vilket var första gången sedan mätningarna inleddes.
- E. Uneps rapport *Adaption Gap 2014* visar vilka enorma kostnader passivitet skulle leda till och slår fast att kostnaderna för anpassning till klimatförändringarna i utvecklingsländer förmodligen kommer att vara 2–3 gånger högre än de tidigare beräkningarna på 70–100 miljarder US-dollar per år 2050, vilket kommer att leda till ett betydande finansieringsunderskott efter 2020 om inte ny och ökad finansiering för anpassningsåtgärder blir tillgänglig.
- F. De klimatrelaterade finansiella utmaningarna hänger oupplösligen samman med de mer övergripande utmaningarna att finansiera en hållbar global utveckling.
- G. Klimatförändringarna kan öka konkurrensen om tillgångar som livsmedel, vatten och betesmark, och bli den viktigaste orsaken till befolkningsförflyttningar både inom och över nationella gränser inom en inte alltför avlägsen framtid.
- H. Vid klimatkonferensen i Doha i december 2012 antogs en ändring av Kyotoprotokollet genom vilken det infördes en andra åtagandeperiod mellan den 1 januari 2013 och den 31 december 2020 med rättsligt bindande åtaganden om utsläppsminskningar, införande av en ny gas (kvävetrifluorid), en ”ambitionsmekanism” som gör det lättare för parter att ändra sina åtaganden genom att öka sin ambition under åtagandeperioden och, slutligen, en bestämmelse om automatisk anpassning av en parts mål för att förhindra att dess utsläpp ökar under perioden 2013–2020 till mer än dess genomsnittliga utsläpp under perioden 2008–2010.
- I. Vid det artonde förhandlingsmötet (COP18) beslutade parterna i UNFCCC (beslut 23/CP.18) att anta ett mål om jämn könsfördelning i de organ som inrättas enligt UNFCCC och Kyotoprotokollet, dels för att förbättra kvinnors deltagande och tillförsäkra en effektivare klimatpolitik där det tas samma hänsyn till kvinnors och mäns behov, dels för att bokföra framstegen mot en jämn könsfördelning i arbetet med en klimatpolitik som beaktar jämställdhetsperspektivet.
- J. Kampen mot klimatuppvärmningen bör inte ses som ett hinder för strävandena efter ekonomisk tillväxt utan tvärtom som en hävstång för att förverkliga ny och hållbar ekonomisk tillväxt och sysselsättning.
- K. EU har hittills varit ledande i kampen mot klimatuppvärmningen, och kommer att fortsätta att vara ledande inför en ny internationell klimatöverenskommelse i Paris i slutet av 2015. Parlamentet kräver att denna ambition bör matchas av andra stora utsläppare.

Det brådskar med åtgärder på global nivå

1. Europaparlamentet inser vilka utomordentligt omfattande och allvarliga hot klimatförändringarna för med sig och uttrycker djup oro över att världen inte alls verkar klara av att begränsa den globala uppvärmningen till under 2° C i förhållande till den förindustriella nivån. Parlamentet uppmanar regeringarna att utan dröjsmål vidta bindande och konkreta åtgärder mot klimatförändringarna och uppnå en ambitiös och rättsligt bindande global överenskommelse i Paris 2015 i syfte att uppnå detta mål.

2. Europaparlamentet noterar att den globala koldioxidbudgeten efter 2011, enligt slutsatserna i IPPC:s femte utvärderingsrapport, är 1 010 Gton koldioxid om det ska finnas en rimlig chans att hålla den globala temperaturökningen under 2 °C i förhållande till den förindustriella nivån. Parlamentet understryker att alla länder måste bidra och att åtgärder som syftar till förhalning kommer att öka kostnaderna och minska antalet alternativ. Parlamentet betonar slutsatserna i den nya rapporten om klimat och ekonomi, *Better Growth, Better Climate*, om att alla länder, oavsett inkomster, kan få till stånd en varaktig ekonomisk tillväxt och samtidigt minska de enorma riskerna med klimatförändringarna. Parlamentet rekommenderar att överenskommelser och konventioner ska försöka involvera EU:s anslutningsländer i EU:s klimatprogram.
3. Europaparlamentet erinrar om att det inte är säkert att vi kan undvika betydande negativa klimateffekter bara för att vi begränsar den globala temperaturhöjningen till i genomsnitt 2 °C. Parlamentet uppmanar partskonferensen att bedöma möjligheterna att begränsa den globala temperaturhöjningen till i genomsnitt 1,5 °C.
4. Europaparlamentet noterar slutsatserna i IPPC:s femte utvärderingsrapport om att det inte är säkert att tvågradersmålet kan uppnås även om industriländernas koldioxidutsläpp upphör helt, såvida inte utvecklingsländerna gör betydande nya åtaganden.
5. Europaparlamentet anser att det är väsentligt att samtliga länder lägger fram sina planerade nationellt fastställda bidrag utan ytterligare dröjsmål för att få till stånd en kedjereaktion och visa att alla länder rör sig i samma riktning från sin respektive nationella verklighet. Parlamentet anser att planerade nationellt fastställda bidrag även kan innehålla anpassningsåtgärder eftersom dessa utgör en prioritet för ett mycket stort antal länder.
6. Europaparlamentet framhåller den grundläggande betydelsen av ett stabilt klimatsystem för livsmedelstrygghet, energiproduktion, vatten och sanitet, infrastruktur, bevarandet av den biologiska mångfalden och av landbaserade och marina ekosystem samt för fred och välbefinnande på global nivå. Parlamentet erinrar om att klimatförändringarna påskyndar förlusten av biologisk mångfald. Parlamentet välkomnar därför encyklikan *Laudato Si*.
7. Europaparlamentet välkomnar G7-ländernas åtagande om att en utfasning av fossila bränslen ska ske inom den globala ekonomin under detta århundrade och energisektorn ställas om fram till 2050. Parlamentet erinrar emellertid om att utfasningen måste ske tidigare, för att den ska motsvara vetenskapens rön och för att det ska finnas en rimlig chans att begränsa temperaturhöjningen till under 2 °C. Parlamentet uppmanar de parter som kan göra detta att förverkliga sina nationella mål och strategier för utfasning genom att prioritera utfasningen av utsläpp från kol som är den mest förorenande energikällan.
8. Europaparlamentet meddelar att de länder som saknar tillräcklig kapacitet för att utarbeta sina nationella bidrag kan utnyttja stödåtgärder som Globala miljöfonden, FN:s utvecklingsprogram eller den globala klimatförändringsalliansen, såväl som stöd från EU.

En ambitiös, global och rättsligt bindande överenskommelse

9. Europaparlamentet betonar att protokollet 2015, när det antagits i Paris, måste vara rättsligt bindande och ambitiöst alltifrån första början, och bör sikta på en utfasning av de globala koldioxidutsläppen fram till 2050 eller kort därefter, så att världen får en

kostnadseffektiv utsläppsutveckling som är förenlig med målet att begränsa temperaturhöjningen till under 2 °C och så att världens växthusgasutsläpp kulminerar så snart som möjligt. Parlamentet uppmanar EU att samarbeta med sina internationella partner för att uppnå detta mål och visa prov på god praxis. Parlamentet understryker att överenskommelsen måste vara en förutsägbar ram som uppmuntrar företag att investera i och bygga ut effektiv teknik för koldioxidminskning och klimatanpassning.

10. Europaparlamentet varnar för globala utsläppsminskingsstrategier som tillåter betydande koldioxidutsläpp 2050 och senare, eftersom detta skulle medföra stora risker och förutsätta oprövad, energiintensiv och kostsam teknik för att eliminera och lagra koldioxid från atmosfären. Beroende på i vilken grad målet överskrids förutsätter sådana utsläppsstrategiers förmåga att begränsa klimatförändringarna till 2 °C tillgång till och bred användning av biomassa, avskiljning och lagring av koldioxid, skogsplantering trots brist på mark, samt användning av annan okänd, ännu outvecklad, teknik med koldioxidfällor.
11. Europaparlamentet anser att en ambitiös och rättsligt bindande internationell överenskommelse skulle bidra till att hantera koldioxidläckage och konkurrenskraft inom de berörda sektorerna, framför allt inom energiintensiva sektorer.
12. Europaparlamentet anser att om de samlade effekten av planerade nationellt fastställda bidragen som lagts fram före Paris inte är tillräckligt ambitiös med tanke på vilka växthusgasminskningar som krävs för att temperaturökningen ska hållas under 2 °C i förhållande till den förindustriella nivån, måste det utarbetas ett arbetsprogram som ska inledas 2016 för att fastställa ytterligare minskningsåtgärder. Parlamentet efterlyser en omfattande översyn, som ska genomföras vart femte år, och som ska garantera den genomförda mekanismens dynamik och göra det möjligt med ambitiösare minskningsåtaganden, i enlighet med de senaste vetenskapliga uppgifterna. Parlamentet uppmanar parterna att stödja åtagandeperioder på fem år såsom lämpligaste alternativ, så att man undviker att låsa fast sig vid en låg ambitionsnivå, ökar den politiska ansvarsskyldigheten och gör det möjligt att se över målen så att de överensstämmer med vetenskapen och nya tekniska framsteg som kan öka ambitionsnivån.
13. Europaparlamentet är oroat över att analysen på ett tidigt stadium av den sammanlagda inverkan av de planerade nationellt fastställda bidrag som hittills inlämnats ger vid handen att de nuvarande planerade nationellt fastställda bidragen, om de inte görs till föremål för en översyn, skulle leda till en genomsnittlig temperaturökning i världen på mellan 2,7 °C och 3,5 °C, och uppmanar parterna att vid COP21 i Paris enas om en översyn av de nuvarande planerade nationellt fastställda bidragen före 2020, för att anpassa dem till de senaste vetenskapliga bedömningarna och med en global koldioxidbudget som är säker och förenlig med tvågradersmålet.
14. Europaparlamentet manar till en allmän nystart för EU:s klimatpolitik. Detta skulle ge en impuls åt de internationella klimatkussionerna och vara i linje med den övre gränsen i EU:s åtagande att fram till 2050 minska sina utsläpp av växthusgaser till en nivå som ligger 80–95 % under 1990 års nivåer. Parlamentet konstaterar att EU ålagt sig ett bindande mål om att fram till 2030 minska växthusgasutsläppen med minst 40 % jämfört med 1990 års nivåer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga kompletterande åtaganden, som bygger på det överenskomna målet för 2030 och även innefattar åtgärder utanför EU, så att världen kan uppnå målet om att begränsa temperaturhöjningen till under 2 °C.

15. Europaparlamentet erinrar om sin resolution av den 5 februari 2014, där man efterlyser tre bindande mål: ett energieffektivitetsmål på 40 procent, ett mål på minst 30 procent förnybar energi och ett mål om att växthusgasutsläppen ska minskas med minst 40 procent, och uppmanar än en gång rådet och kommissionen att, såsom ett led i EU:s ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030, anta och genomföra ett mångsidigt grepp på problematiken, utgående från mål som förstärker varandra inbördes och är samordnade och samstämmiga och som gäller växthusgasutsläppsminskning, förnybar energi och energieffektivitet. Parlamentet konstaterar att de mål för energieffektivitet och förnybar energi som parlamentet efterlyst skulle leda till att växthusgasutsläppen kom att minskas med avsevärt mer än 40 % fram till 2030.
16. Europaparlamentet understryker behovet av ett effektivt system för efterlevnad som ska gälla för alla parter i överenskommelsen från 2015. Parlamentet betonar att överenskommelsen från 2015 måste främja insyn och ansvarsskyldighet genom en gemensam regelbaserad ordning som inbegriper redovisningsregler samt övervakning, rapportering och verifiering. Parlamentet anser att utvecklingen av systemet för öppenhet och redovisningsskyldighet bör ske inom ramen för en strategi för gradvis konvergens.
17. Europaparlamentet framhåller vikten av att mänskliga rättigheter får kvarstå i centrum för klimatåtgärderna och kräver att kommissionen och medlemsstaterna ser till att Parisöverenskommelsen innehåller de bestämmelser som behövs för att man ska kunna åtgärda klimatförändringarnas människorättsdimension och stödja fattigare länder, vilkas kapacitet svårt belastas av klimatförändringarna. Parlamentet kräver i detta sammanhang att närsamhällets och urbefolkningars rättigheter ska respekteras fullt ut, eftersom de är särskilt sårbara för klimatförändringarnas negativa effekter.
18. Europaparlamentet håller fast vid att kommissionen och medlemsstaterna måste se till att det erkänns i Parisöverenskommelsen att ett verkningsfullt klimatarbete i världen förutsätter respekt för samt skydd och främjande av de mänskliga rättigheterna, vilket innefattar bland annat jämställdhet, fullständigt deltagande av kvinnor på likvärdiga villkor samt aktivt främjande av en rättvis omställning av arbetskraften, där det skapas anständigt arbete och arbetstillfällen av hög kvalitet för alla.

Ambitionsnivåerna före 2020 och Kyotoprotokollet

19. Europaparlamentet framhåller särskilt det akuta behovet av framsteg med att överbrygga den så kallade gigatonklyfta som råder mellan de vetenskapliga resultaten och parternas nuvarande åtaganden för perioden fram till 2020. Parlamentet betonar den viktiga roll som andra politiska åtgärder spelar och som man med gemensamma krafter bör gå in för att förverkliga, däribland energieffektivitet, betydande energibesparingar, förnybar energi, resurseffektivitet, utfasning av fluorklorväten, hållbar produktion och konsumtion, utfasning av subventioner till fossila bränslen, däribland exportfinansiering till kolkraftverksteknik, och en viktigare roll för en utbredd avgiftsbeläggning av koldioxidutsläpp för att bidra till överbryggandet av gigatonklyftan.
20. Europaparlamentet konstaterar att EU nu är på god väg att nå sina mål för minskning av växthusgasutsläpp och användning av förnybar energi till 2020 och att stora förbättringar åstadkommit på energiintensitetens område, tack vare effektivare byggnader, produkter, industriprocesser och fordon, samtidigt som den europeiska ekonomin har vuxit med 45 procent sedan 1990. Parlamentet betonar att 20/20/20-målen för växthusgasutsläpp, förnybar energi och energibesparingar har spelat en

avgörande roll för denna utveckling och har garanterat sysselsättning för mer än 4,2 miljoner människor inom olika delar av miljöindustrin¹, och att tillväxten inom denna sektor till och med fortsatte under den ekonomiska krisen.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att överlämna EU:s senaste prognoser för växthusgasutsläppen fram till 2020 till UNFCCC och meddela att EU kommer att överträffa sitt mål för 2020 om att minska växthusgasutsläppen med minst 2 gigaton.
22. Europaparlamentet förtydligar att Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod visserligen kommer att ha begränsad räckvidd men att den ändå bör ses som ett mycket viktigt mellansteg, och uppmanar därför parterna, inbegripet EU:s medlemsstater, att avsluta ratificeringsprocessen så snart som möjligt och under alla omständigheter före december 2015. Parlamentet konstaterar sig ha gjort sitt genom att ha gett sitt godkännande, och att det behövs medverkan från det civila samhällets sida, liksom också insyn, som ett bidrag till att förhandlingarna ska framstå som begripliga och för att bygga upp förtroende bland alla parter innan Pariskonferensen börjar.

Dagordning för lösningar

23. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att arbeta med det civila samhällets alla aktörer (institutioner, den privata sektorn, icke-statliga organisationer och närsamhället) för att utveckla minskningsinitiativ inom centrala sektorer (energi, teknik, stadsbyggnad, transport etc.), liksom initiativ för anpassning och motståndskraft, i syfte att svara på anpassningsproblemen, framför allt i fråga om tillgång till vatten, livsmedelstrygghet och riskförebyggande. Parlamentet uppmanar alla myndigheter och aktörer inom det civila samhället att stödja och stärka denna dagordning för handling.
24. Europaparlamentet framhåller att ett växande antal icke-statliga aktörer vidtar åtgärder för utfasning av fossila bränslen och för att öka motståndskraften mot klimatförändringarna. Parlamentet betonar därför vikten av en strukturerad och konstruktiv dialog mellan myndigheter, näringsliv, städer, regioner, internationella organisationer, det civila samhället och akademiska institutioner för att mobilisera kraftfulla globala insatser för koldioxidsnåla och motståndskraftiga samhällen. Parlamentet betonar deras betydelse för att driva på utvecklingen inför Pariskonferensen och för Lima–Paris-agendan. Parlamentet meddelar i detta avseende att handlingsplanen Lima–Paris uppmantrar initiativtagare att påskynda sitt arbete och att komma till Pariskonferensen för att redovisa sina första resultat.
25. Europaparlamentet uppmanar till införandet av åtgärder som gör det möjligt att främja denna lösningsdynamik, exempelvis kvalitetscertifiering av innovativa projekt med ursprung i det civila samhället.
26. Europaparlamentet konstaterar att bioekonomi har potential att avsevärt bidra till återindustrialisering och skapandet av nya arbetstillfällen i EU och resten av världen.
27. Europaparlamentet påpekar att en kretsloppsekonomi kan bidra signifikant till att målen uppnås genom att motverka slöseri med livsmedel och att återanvända råvaror.
28. Europaparlamentet påminner parterna och även FN om att individuella åtgärder är lika

¹ Eurostatuppgifter om sektorn för miljövänliga varor och tjänster, som citeras i *En klimat- och energipolitisk ram för perioden 2020–2030* (COM(2014)0015).

viktiga som regeringars och institutioners agerande. Parlamentet efterlyser därför kampanjinsatser och åtgärder för att upplysa och informera allmänheten om de små och stora steg som kan bidra till att bekämpa klimatförändringarna i såväl utvecklade länder som utvecklingsländer.

29. Europaparlamentet kräver också att näringslivet tar sitt ansvar och uppträder aktivt för att ställa sig bakom klimatöverenskommelsen, även på förhand.

Omfattande insats från alla sektorer

30. Europaparlamentet välkomnar utvecklingen av utsläppshandelssystem globalt, bl.a. 17 utsläppshandelssystem som är i bruk på fyra kontinenter, omfattar länder som svarar för sammanlagt 40 % av världens BNP och bidrar till en kostnadseffektiv minskning av de globala utsläppen. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja kopplingar mellan EU:s utsläppshandelssystem och andra utsläppshandelssystem för att åstadkomma internationella koldioxidmarknadsmekanismer och på det sättet öka ambitionsnivån i klimatfrågor och samtidigt bidra till att minska risken för koldioxidläckage genom att skapa likvärdiga verksamhetsförutsättningar. Parlamentet uppmanar dock kommissionen att fastställa säkerhetsåtgärder för att garantera att kopplingen mellan EU:s utsläppshandelssystem och andra utsläppshandelssystem inte undergräver EU:s klimatmål och EU:s utsläppshandelssystemers omfattning. Parlamentet efterlyser regler för hur fastställandet ska ske, bland annat regler för redovisning och för att internationella marknader och kopplingar mellan inhemska koldioxidmarknader ska ge stadigvarande bidrag till arbetet med att begränsa utsläppen och inte undergräver EU:s inhemska minskningsmål.
31. Europaparlamentet betonar att det krävs ett förutsägbart regelverk som kanaliserar investeringarna till åtgärder som minskar växthusgasutsläppen och leder till en övergång till ett utsläppsnått samhälle.
32. Europaparlamentet efterlyser en överenskommelse som omfattar sektorer och utsläpp på ett övergripande sätt och som fastställer absoluta mål för hela ekonomin kombinerat med utsläppsbudgetar som bör säkerställa högsta möjliga ambitionsnivå. Parlamentet understryker att enligt IPCC:s resultat har markanvändning (jordbruk, boskap, skog och annan markanvändning) betydande kostnadseffektiv potential för begränsning och ökad motståndskraft och att det därför behövs ett ökat internationellt samarbete för att optimera skogars och våtmarkers förmåga att binda koldioxid. Överenskommelsen bör fastställa en utförlig ram för redovisning av utsläpp och upptag från mark. Parlamentet understryker framför allt att man i samband med markfördelningen måste inrikta åtgärderna för begränsning och anpassning på gemensamma mål, så att de inte blir till skada för andra mål för hållbar utveckling.
33. Europaparlamentet framhåller att avskogning och skogsförstörelse svarar för 20 % av de globala växthusgasutsläppen och betonar skogarnas betydelse för att begränsa klimatförändringarna, tillsammans med behovet av att förbättra skogarnas anpassningsförmåga och klimattålighet. Parlamentet uppmanar EU att eftersträva sitt mål om att hejda den globala skogsförlusten till 2030 och minst halvera den tropiska avskogningen till 2020, jämfört med 2008 års nivåer. Parlamentet understryker att ett fullgörande av dessa åtaganden tillsammans med det återställande av 350 miljoner hektar skog som krävs i New York-deklarationen om skogar skulle kunna minska koldioxidutsläppen med 4,5–8,8 miljarder ton om året fram till 2030. Parlamentet framhåller att utan nya stora begränsningsinsatser inriktade på tropiska skogar

(REDD+) kommer målet att begränsa temperaturhöjningen till under 2 °C förmodligen inte kunna uppnås. Parlamentet uppmanar vidare EU att öka den internationella finansieringen av åtgärder för att minska avskogningen i utvecklingsländer.

34. Europaparlamentet noterar effektiviteten hos den nuvarande REDD+-mekanismen för utsläpps begränsning och uppmuntrar medlemsstaterna att inkludera den i alla insatser för att begränsa klimatförändringarna. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att ingå frivilliga internationella partnerskap om begränsningsåtgärder med de utvecklingsländer som är särskilt drabbade av förstörelsen av tropiska skogar, för att ge ekonomiskt eller tekniskt bistånd för att stoppa avskogning med hjälp av strategier för hållbar markanvändning eller reformer av samhällsstyrningen. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att föreslå kraftfulla åtgärder för att stoppa importen till EU av produkter som har sitt upphov i olaglig avskogning. Parlamentet framhåller företagens betydelse för att eliminera efterfrågan på varor med ursprung i olaglig avskogning.
35. Europaparlamentet erinrar om att transportsektorn är den näst största sektorn för växthusgasutsläpp och kräver att det införs flera strategier för att minska utsläppen från denna sektor. Parlamentet upprepar att parterna i UNFCCC måste agera för att effektivt reglera och sätta en övre gräns för utsläpp från internationell luftfart och sjöfart, på lämpligt sätt och efter situationens krav. Parlamentet uppmanar alla parter att arbeta via Internationella civila luftfartsorganisationen (Icao) och Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) för att ta fram en global politisk ram som gör det möjligt att vidta effektiva motåtgärder och uppnå tillräckliga mål före slutet av 2016, för att det ska gå att uppnå de minskningar som behövs med tanke på tvågradersmålet.
36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att erbjuda sitt stöd och sin sakkunskap till parterna i COP 21 när de ska fastställa sina nationella bidrag och att samtidigt öka medvetenheten om att transportsektorn bör anta omfattande strategier för att minska växthusgasutsläppen.
37. Europaparlamentet påpekar att både kort- och långsiktiga strategier för att begränsa utsläppen från transporterna är mycket viktiga om de ambitiösa målen för minskning av växthusgaserna ska nås.
38. Europaparlamentet framhåller vikten av att beakta den särskilda situationen för öar och de yttersta randområdena, så att miljöprestandan inte påverkar rörligheten i och tillgängligheten till dessa regioner i synnerhet.
39. Europaparlamentet anser att de övergripande klimatmålen kommer att vara omöjliga att uppnå om inte fokus ökas på en minskning av utsläppen från transportsektorn, eftersom denna sektor är den enda där utsläppen av växthusgaser har fortsatt att öka (med 30 procent under de senaste 25 åren). Parlamentet betonar att detta kan uppnås endast genom bindande minskningsmål för växthusgasutsläpp, tillsammans med en fullskalig integration av förnybar energi på marknaden, ett teknikneutralt tillvägagångssätt för utfasning av fossila bränslen och en mer fullständigt integrerad transport- och investeringspolitik som omfattar en politik för trafikomställning i kombination med tekniska framsteg och undvikande av transporter (t.ex. genom hållbar logistik, smart stadsplanering och integrerad mobilitetsplanering).
40. Europaparlamentet framhåller att mer än hälften av världens befolkning nu bor i städer och att stadstrafiken i stor utsträckning bidrar till transportsektorns växthusgasutsläpp.

Parlamentet uppmanar därför med kraft kommissionen och medlemsstaterna att aktivt öka medvetenheten om den roll som en hållbar rörlighet i städer spelar när det gäller att fullgöra begränsningsåtagandena. Parlamentet framhåller att ansvarsfull markanvändning och markplanering och hållbara transportlösningar i stadsområden effektivt bidrar till målet att minska koldioxidutsläppen.

41. Europaparlamentet betonar att en bra energimix är nödvändig i transportsektorn och att en sådan kan uppnås genom främjande av alternativa fordon som drivs med naturgas och biogas och av all politik som är inriktad på att stärka hållbara transportsätt, inklusive en elektrifiering av transporterna och användning av intelligenta transportsystem. Parlamentet betonar att man måste lägga tonvikten på järnvägar, spårvagnar, eldrivna bussar, elbilar och elcyklar, inbegripa hela livscykelperspektivet och verka för ett utnyttjande av den fulla potentialen hos förnybara energikällor. Parlamentet uppmanar med kraft de lokala kollektivtrafikmyndigheterna och trafikidkarna att gå i bräschen för ett införande av koldioxidsnåla bil- och vagnparker och tekniker.
42. Europaparlamentet framhåller vilken oerhörd potential till utsläppsminskning som erbjuds av ökad energieffektivitet och användning av ren energi. Parlamentet anser att maximering av effektiviteten i energianvändningen i världen är det första steget mot att minska energirelaterade utsläpp samtidigt som det också bidrar till att minska energifattigdomen.
43. Europaparlamentet understryker de allvarliga negativa och ofta oåterkalleliga konsekvenserna av uteblivna åtgärder med tanke på att klimatförändringar påverkar alla regioner i världen på olika men högst skadliga sätt som leder till migrationsströmmar och förluster av människoliv samt ekonomiska, ekologiska och sociala förluster. Parlamentet understryker vikten av vetenskapliga bevis för att driva på långsiktiga politiska beslut och betonar att ambitionsnivån bör utgå från gedigna vetenskapliga rekommendationer. Parlamentet betonar att ett samlat globalt politiskt och ekonomiskt pådrag till förmån för forsknings-, utvecklings- och innovationsverksamhet i teknik för ren och förnybar energi samt energieffektivitet är avgörande för att vi ska uppnå våra klimatmål och för att tillväxten ska underlättas.
44. Europaparlamentet uppmanar EU att öka ansträngningarna för att reglera en global minskning av fluorkolväten enligt Montrealprotokollet. Parlamentet erinrar om att EU har antagit ambitiös lagstiftning för att fasa ut fluorkolväten med 79 % fram till 2030 eftersom klimatvänliga alternativ finns tillgängliga i stor utsträckning och deras potential bör utnyttjas fullt ut. Parlamentet noterar att utfasningen av fluorkolväten är en och lätt och snabb begränsningsåtgärd i och utanför EU och uppmanar EU att aktivt främja globala åtgärder mot fluorkolväten.

Att stärka forskning, teknisk utveckling och innovation

45. Europaparlamentet anser att ett ökat utnyttjande av teknik för ren energi på de ställen där den har störst effekt förutsätter att en stark innovationskapacitet byggs upp och bibehålls i både utvecklade länder och tillväxtekonomier.
46. Europaparlamentet understryker att stimulans till innovation i teknik och företagsmodeller kan driva på både ekonomisk tillväxt och utsläppsminskningar. Parlamentet betonar att tekniken inte automatiskt utvecklas i riktning mot låga koldioxidutsläpp utan kommer att kräva tydliga politiska signaler, inklusive minskning

av marknads- och regleringshinder för ny teknik och nya företagsmodeller samt välriktade offentliga satsningar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka investeringarna i offentlig forskning och utveckling inom energisektorn för att hjälpa till att skapa nästa våg av resurseffektiv teknik med låga koldioxidutsläpp.

47. Europaparlamentet inser forskningens och innovationens betydelse i kampen mot klimatförändringarna och uppmanar parterna att inte spara på krafterna när det gäller att stödja forskarna och främja ny teknik som kan bidra till att uppnå de minskningsmål som kan komma att fastställas, samt att vidta åtgärder för begränsning av och anpassning till klimatförändringarna.
48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra bättre nytta av att Horisont 2020 är helt öppet för deltagande av tredjeländer, särskilt på områdena energi och klimatförändringar.
49. Europaparlamentet anser att EU:s rymdpolitik och investeringar i denna, inklusive uppskjutning av satelliter som spelar en viktig roll i övervakningen av industriolyckor, avskogning, ökenspridning osv., plus samarbete med partner i tredjeländer, kan spela en viktig roll för att övervaka och ta itu med klimatförändringseffekter i hela världen.
50. Europaparlamentet betonar att EU bör öka sina insatser för tekniköverföringar till de minst utvecklade länderna, med samtidig respekt för befintliga immateriella rättigheter.
51. Europaparlamentet begär att de roller som centrumet och nätverket för klimatteknik (CTCN) och verkställande kommittén för teknik spelar vid underlättandet av teknisk utveckling för begränsning av och anpassning till klimatförändringar erkänns och stöds fullt ut.
52. Europaparlamentet välkomnar strävandena efter samarbete mellan EU och Förenta staternas energiministerium, särskilt om teknisk forskning avseende klimatförändringar. Parlamentet anser att det finns stor potential för framtida forskningssamarbete mellan EU och andra stora ekonomier. Parlamentet betonar att resultaten av offentligt finansierad forskning bör göras fritt tillgängliga.
53. Europaparlamentet påpekar att användningen av rymdbaserade resurser bör övervägas vid genomförandet av åtgärder för begränsning av och anpassning till klimatförändringarna, särskilt genom kontroll och övervakning av växthusgasutsläpp. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att aktivt bidra till ett globalt övervakningssystem för koldioxid och metan. Kommissionen uppmanas även att främja arbetet med att utveckla ett EU-system för att mäta växthusgasutsläpp på ett autonomt och oberoende sätt genom användning och utökning av Copernicusprogrammets uppdrag.

Klimatfinansiering: en hörnsten för Parisöverenskommelsen

54. Europaparlamentet anser att genomförandemetoder – däribland klimatfinansiering, tekniköverföring och kapacitetsuppbyggnad – kommer att spela en viktig roll för en överenskommelse vid Pariskonferensen, och uppmanar därför med kraft EU och andra länder att förbereda ett trovärdigt ”finanspaket”, både för perioden före och för perioden efter 2020, för att stödja utökade insatser för minskning av växthusgaser, samt för skogsskydd och anpassning till klimatförändringarnas effekter. Parlamentet vill att klimatfinansiering ska ingå i överenskommelsen som ett dynamiskt inslag som speglar

att miljösituationen och de ekonomiska realiteterna kan förändras och för att stödja en ökning av ambitionsnivån när det gäller begränsnings- och anpassningsåtgärder. Parlamentet uppmanar därför alla de parter som kan göra det att bidra till klimatfinansieringen.

55. Europaparlamentet önskar att EU och dess medlemsstater ska enas om en färdplan för att öka den planerade, nya och tillkommande finansieringen, i linje med befintliga åtaganden, för att kunna få fram sin skäligen andel av det totala riktbeloppet på 100 miljarder US-dollar varje år fram till 2020 från olika offentliga och privata källor och för att komma till rätta med obalansen mellan de resurser som satsas på begränsning respektive anpassning. Parlamentet uppmanar EU att uppmuntra alla länder att göra sitt för att säkra klimatfinansieringen. Parlamentet efterlyser en gedigen övervaknings- och ansvarsram för effektiv uppföljning av genomförandet av åtagandena och målsättningarna avseende klimatfinansiering. Parlamentet erinrar om att ökad klimatfinansiering från biståndsbudgetar måste leda till att den samlade biståndsbudgeten också ökar, som ett första steg mot fullständig additionalitet.
56. Europaparlamentet efterlyser konkreta EU-åtaganden och internationella åtaganden om att ställa till förfogande ytterligare källor till klimatfinansiering, däribland att en del utsläppsrätter i EU:s system för utsläppshandel för perioden 2021–2030 avsätts för ändamålet och att intäkter från EU-åtgärder och internationella åtgärder mot luftfartens och sjöfartens utsläpp anslås till internationell klimatfinansiering och till den gröna klimatfonden, bland annat till projekt om teknisk innovation.
57. Europaparlamentet efterlyser en prissättning av koldioxid på bred basis som ett globalt tillämpligt instrument för att hantera utsläpp, tillsammans med att intäkter, dels från utsläppshandel, dels från koldioxidprissättning av bränslen som används vid internationella transporter, anslås till klimatrelaterade investeringar. Parlamentet vill dessutom att jordbruksstödet delvis används för att garantera investeringar i produktion och användning av förnybar energi på jordbruken. Parlamentet framhåller vikten av att mobilisera kapital från den privata sektorn och få till stånd nödvändiga investeringar i koldioxidsnål teknik. Parlamentet vill att myndigheter och offentliga och privata finansinstitut, bland dem banker, pensionsfonder och försäkringsföretag, på bred front ska gå in för att anpassa sin praxis för utlåning och investering med målet om att uppvärmningen ska begränsas till under 2 °C, samt för att avveckla investeringar i fossila bränslen, bland annat genom att frånga exportkrediter för sådana investeringar. Parlamentet efterfrågar särskilda offentliga garantier till förmån för gröna investeringar, tillsammans med märken och skatteförmåner för gröna investeringsfonder, samt utfärdande av gröna obligationer.
58. Europaparlamentet anser att det finansiella systemet borde ta med klimatriskerna i sina investeringsbeslut. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och samtliga UNFCCC-parter att med alla tillbudsstående medel stimulera finansinstitut att omorientera sina investeringar i nödvändig omfattning för att finansiera en verklig övergång till motståndskraftiga och utsläppsnåla samhällen.
59. Europaparlamentet efterlyser konkreta åtgärder, inbegripet en tidsplan, som uppföljning av den utfästelse som G20-länderna gjorde 2009 och som handlade om utfasning av alla subventioner för fossila bränslen senast 2020.
60. Europaparlamentet uppmuntrar de mest framåtsträvande aktörerna att ingå frivilliga åtaganden till förmån för en övergång till ett utsläppsnålt samhälle genom att dra

största möjliga nytta av god praxis som redan tillämpas i sektorn. Parlamentet hoppas att denna kraftsamling kommer att breddas och att åtagandena i framtiden blir mer strukturerade, framför allt genom registreringsplattformar som integrerats i klimatkonventionens redskap.

61. Europaparlamentet noterar de nära förbindelserna mellan konferensen om finansiering för utveckling, FN:s toppmöte om mål för en hållbar utveckling och den tjugoförsta partskonferensen inom ramen för UNFCCC 2015. Parlamentet erkänner att effekterna av klimatförändringarna allvarligt kommer att undergräva arbetet för att uppnå den planerade ramen för en hållbar utveckling efter 2015 och att den övergripande ramen för utvecklingsfinansiering måste anpassas till och stödja en koldioxidsnål och klimattålig värld.
62. Europaparlamentet uppmuntrar till främjande av privata initiativ från finanssektorn, framför allt i samband med G20-mötet i november 2015, men också generellt i samband med de många specifika finansieringsevenemang som präglar förberedelserna inför Pariskonferensen 2015.

Större motståndskraft genom klimatanpassning

63. Europaparlamentet framhåller att alla länder oundvikligen måste vidta anpassningsåtgärder om de ska minimera skadeverkningarna och dra full nytta av möjligheterna till klimattålig tillväxt och hållbar utveckling, och att dessa åtgärder måste inta en central ställning i den nya överenskommelsen. Parlamentet kräver att långsiktiga anpassningsmål ska fastställas i enlighet med detta. Parlamentet understryker att det är mindre kostsamt för de globala och nationella ekonomierna att agera nu för att minska växthusgasutsläppen och att även anpassningskostnaderna blir mindre. Parlamentet inser att anpassning är nödvändig, särskilt i länder som är mycket sårbara för sådana effekter, och framför allt för att livsmedelsproduktionen och den ekonomiska utvecklingen kan fortgå på ett klimattåligt sätt. Parlamentet efterlyser aktivt stöd till utformningen av omfattande anpassningsplaner i utvecklingsländerna, med hänsyn tagen till lokala aktörers praxis och urbefolkningars kunskaper.
64. Europaparlamentet erkänner att de begränsningar som uppnås genom de nationellt fastställda bidragen har ett starkt inflytande på de anpassningsåtgärder som behövs. Parlamentet efterlyser ett globalt mål för anpassning och anpassningsfinansiering i Parisöverenskommelsen, tillsammans med åtaganden om vidareutveckling av metoder för att effektivt hantera förluster och skador.
65. Europaparlamentet betonar behovet av förstärkt samordning och hantering av klimatriskerna på EU-nivå och av en tydlig EU-anpassningsstrategi. Parlamentet uppmanar till genomförande av regionala anpassningsstrategier.
66. Europaparlamentet erinrar om att utvecklingsländerna, i synnerhet de minst utvecklade länderna och små östater under utveckling, har gett det minsta bidraget till klimatförändringarna, men de är mest utsatta för klimatförändringarnas negativa effekter och har den minsta anpassningskapaciteten. Parlamentet kräver därför att stöd till anpassning, tillsammans med förlust och skada, ska vara viktiga inslag i Parisöverenskommelsen, och att utvecklingsländerna faktiskt får hjälp att övergå till hållbara, förnybara och koldioxidsnåla energiformer, så att deras anpassningsbehov kan tillgodoses både på kort och lång sikt. Parlamentet kräver att problematiken med

klimateflyktingar och dess omfattning, som en följd av klimatkatastrofer orsakade av den globala uppvärmningen, tas på allvar.

67. Europaparlamentet betonar att denna överenskommelse bör vara flexibel för att ta hänsyn till nationella förhållanden, utvecklingsländernas respektive behov och kapaciteter och vissa länders egenart, framför allt vad gäller de minst utvecklade länderna och små öar.
68. Europaparlamentet uppmanar de stora utvecklade länderna att utnyttja sin befintliga avancerade infrastruktur för att främja, stärka och utveckla hållbar tillväxt och att åta sig att hjälpa utvecklingsländer att bygga upp egen kapacitet, så att en framtida ekonomisk tillväxt uppnås i alla delar av världen utan ytterligare kostnader för miljön.
69. Europaparlamentet betonar den viktiga roll utvecklingsamfundet, Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) och OECD:s biståndskommitté bör spela genom att arbeta nära relevanta aktörer och organisationer för att utvärdera och begränsa klimatförändringarnas värsta effekter på människan, vilka förväntas bli en utmaning även med en uppvärmning som ligger under 2 °C.
70. Europaparlamentet bekräftar att en effektiv hantering av klimatfrågorna måste vara en strategisk prioritering för EU och andra internationella aktörer, och detta kräver integrering av klimatåtgärderna i alla relevanta politikområden, tillsammans med strävan efter politisk samstämmighet. Det är viktigt att EU gynnar utvecklingsvägar med låga koldioxidutsläpp inom alla relevanta områden och sektorer, och EU bör föreslå hållbara produktions- och konsumtionsmönster, och ange hur EU planerar att minska förbrukningen och frikoppla ekonomisk verksamhet från miljöförstöring.
71. Europaparlamentet noterar med oro att 166 miljoner människor tvingades lämna sina hem på grund av översvämningar, stormar, jordbävningar eller andra katastrofer mellan 2008 och 2013. Parlamentet uppmärksammar särskilt att en klimatrelaterad utveckling i delar av Afrika kan bidra till en upptrappning av flyktingkrisen i Medelhavsområdet. Parlamentet beklagar att statusen som klimatflykting ännu inte erkänts och lämnar ett rättsligt kryphål som drabbar dem som inte kan få flyktingstatus.
72. Europaparlamentet vidhåller att både de utvecklade länderna och utvecklingsländerna tillsammans bör vidta fler åtgärder mot de globala klimatförändringarna, i enlighet med principen om gemensamt men differentierat ansvar.
73. Europaparlamentet understryker att det i artikel 3.5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) stadgas att målet för EU i dess förbindelser med den övriga världen är att bidra till solidaritet och hållbar utveckling av vår jord samt till strikt efterlevnad och utveckling av internationell rätt. Parlamentet konstaterar att enligt artikel 191.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska EU:s miljöpolitik främja åtgärder på internationell nivå för att bekämpa klimatförändringen.

Stärka klimatdiplomatin

74. Europaparlamentet betonar vikten av att klimatdiplomati är en del av helhetsstrategin när det gäller EU:s yttre åtgärder och framhåller i detta sammanhang vikten av att EU vid konferensen spelar en ambitiös och central roll, talar samstämmigt och agerar som medlare vid strävandena att nå fram till en internationell överenskommelse, och förblir enligt i detta avseende.

75. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att här samordna sina ståndpunkter med EU:s och understryker att EU och medlemsstaterna har en enorm utrikespolitisk kapacitet och måste visa prov på ledarskap inom klimatdiplomatin och uppbygger detta nätverk i syfte att hitta en gemensam grund för de huvudfrågor som man ska komma överens om i Paris, det vill säga begränsning, anpassning, finansiering, utveckling och överföring av teknik, insyn i åtgärder och stöd samt kapacitetsuppbyggnad.
76. Europaparlamentet välkomnar EU:s klimatdiplomatiska handlingsplan, som godkändes av rådet (utrikes frågor) den 19 januari 2015. Parlamentet förväntar sig att kommissionen tar på sig en proaktiv roll i förhandlingarna och uppmanar kommissionen att klart markera att klimatförändringarna är dess viktigaste strategiska prioritering och att organisera sig på ett sådant sätt att detta framkommer på alla nivåer och inom alla politikområden.
77. Europaparlamentet framhåller EU:s ledande roll inom klimatpolitiken och understryker behovet av samordning och av att det fastställs en gemensam ståndpunkt bland EU:s medlemsstater. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen, medlemsstaterna och Europeiska utrikestjänsten att fortsätta och intensifiera sina diplomatiska ansträngningar inför och under konferensen och att ha som mål att öka sin förståelse för sina partners ståndpunkter samt att uppmuntra övriga parter att vidta effektiva åtgärder för att uppfylla målet om en uppvärmning på under 2 °C, liksom för att uppnå överenskommelser och åtaganden, framför allt från Förenta staternas sida, som syftar till att anpassa de mest betydande utsläppen efter EU-medborgarnas utsläpp, då de senare redan har gjort ett stort antal insatser för att förena ekonomisk utveckling med miljö- och klimathänsyn. Parlamentet uppmanar EU att utnyttja sin ställning för att få till stånd ett närmare samarbete om klimatfrågor med grannländer och med EU:s anslutningsländer.
78. Europaparlamentet framhåller att ökade diplomatiska ansträngningar före och under konferensen behövs, framför allt för att man ska hitta en gemensam grund, dels för hur parternas åtaganden ska differentieras mot bakgrund av deras nationella omständigheter, dels för vilken betydelse förluster och skador ska spela i överenskommelsen.
79. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att ta fram strategiska prioriteringar för den externa klimatpolitik som finns inskriven i de allmänna utrikespolitiska målen, och att se till att EU:s delegationer i högre grad fokuserar på klimatpolitik och på att övervaka ländernas insatser för att begränsa klimatförändringarna eller anpassa sig till dem och på att ge stöd till kapacitetsuppbyggnad, samt försäkra sig om att delegationerna har de resurser de behöver för att kunna arbeta med klimatövervakningsfrågor. Parlamentet uppmanar EU till ett närmare samarbete om klimatfrågor med grannländer och kandidatländer och att då med kraft verka för att deras politik ska bli samstämmig med EU:s klimatmål. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och utrikestjänsten att utse kontaktpersoner för klimatförändringsfrågor vid EU:s delegationer och medlemsstaternas ambassader.
80. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att inga åtgärder som antas av en part till Parisöverenskommelsen och som avser målet att stabilisera växthusgaskoncentrationer i atmosfären på en nivå som skulle förhindra farlig antropogen inverkan, eller som avser någon av principerna eller åtagandena i artiklarna 3 och 4 i FN:s ramkonvention om klimatförändringar, underställs något befintligt eller framtida avtal för en part i den mån det tillåter tvistlösning mellan

investerare och stat.

81. Europaparlamentet är medvetet om att man måste motverka klimatförändringarna och det hot de kan innebära mot stabiliteten och säkerheten och likaså inser parlamentet vikten av klimatdiplomati inför klimatkonferensen i Paris.

Europaparlamentet

82. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande och målen för EU:s bidrag till den klimatkonferens (COP 21) som ska hållas i Paris i december 2015.
83. Europaparlamentet förbinder sig att utnyttja sin ställning internationellt och sitt medlemskap i internationella parlamentariska nätverk för att konsekvent eftersträva framsteg i riktning mot en rättsligt bindande och ambitiös internationell klimatöverenskommelse i Paris.
84. Europaparlamentet påpekar att lobbyaktiviteter före och under COP21-förhandlingarna kan påverka resultatet av förhandlingarna. Europaparlamentet betonar därför att sådana aktiviteter bör vara transparenta, tydligt angivna i UNFCCC:s dagordning för COP21 och att konferensen bör göra det möjligt med säkerställd tillgång för alla berörda parter.
85. Europaparlamentet anser att eftersom parlamentet måste godkänna alla internationella överenskommelser måste parlamentet vara väl integrerat i EU:s delegation. Parlamentet förväntar sig därför att få närvara vid EU:s samordningsmöten i Paris.

o

o o

86. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament och sekretariatet för UNFCCC, med en begäran om att resolutionen ska spridas till alla parter i konventionen som inte är medlemmar i EU.